

4. Bibliographie der Schriften

D.MICHAELIS DE MOLINOS, SACERDOTIS, MANUDUCTIO SPIRITUALIS, Extricans animam, eamque perviam interiorem ad acquirendam contemplationis perfectionem, ...

Molinos, Miguel de

Leipzig, 1687

CAP. VII. Mortificatio interior, & perfecta resignatio necessariae sunt, ad consequendam aeternam pacem.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

hemens, quam mors ipsa; quia
& ille occidit æque ac mors.

CAP. VII.

*Mortificatio interior, & perfecta resignatio
necessariae sunt, ad consequendam
aeternam pacem.*

49. **S**ubtilissima, quam natura
in nos vibrat, sagitta est,
si ad illicitum nos, sub præ-
textu necessarij atque utilis, in-
ducatur. O quot animas abripuit,
ac spiritu defraudavit hic inaura-
tus error! nunquam gustabis de-
liciosum Manna (a) (*Quod nemo
novit, nisi qui accipit*) nisi te vin-
cas perfecte, donec in te ipsa
moriaris; quoniam ille, qui non
procurat, suis ut moriatur affe-
ctibus, non est bene dispositus ad
recipiendum donum intellectus,
abs-

(a) *Apocal. 2.*

absque cujus infusione impossibile est, ut intret in introversionem, & mutetur Spiritu: Et propterea illi, qui foris sunt, vivunt absque ea.

50. Non inquieteris ullo casu; inquietudo enim est porta, per quam inimicus intrat in animam ut pacem ipsi rapiat.

51. Resigna te, & abnega te, totaliter; nam etsi vera sui ipsius abnegatio aspera est in principio, facilis tamen est in medio, & in fine fit suavissima.

52. A perfectione te admodum remotam esse intelliges, si non in omnibus rebus DEUM inveneris.

53. Scias purum, perfectum & essentialem amorem in cruce, in voluntaria abnegatione, & resignatione; in perfecta humilitate.

tate, in paupertate Spiritus, & in contemptu tui ipsius consistere.

54. Tempore rigorosæ tentationis, desertionis & desolationis, necesse est ut intres, & sis te in intimo Centri tui; ut solummodo intuearis & contempleris DEUM, qui Thronum suum, & quietem in fundo animæ tuæ tenet.

55. Impatientiam & amaritudinem cordis experieris, qui nascuntur e fundo amoris sensibilis, & parum mortificati.

56. Cognoscitur verus amor, cum effectibus suis, quando anima profunde se humiliat, & vult, vere mortificari & contemni.

57. Multi sunt, qui quam maxime etiam Orationi dediti non gustant DEUM, quia ab oratione de-

& defistentes non mortificant se,
neque amplius ad DEUM atten-
dunt. Neccessaria est, ad conse-
quendam pacificam & conti-
nuam attentionem magna quæ-
dam puritas mentis & cordis,
magna pax animæ & totalis resi-
gnatio.

58. Simplicibus & mortifica-
tis recreatio sensuum mors est;
nunquam ad eam accedunt, nisi
necessitate quadam & ædificatio-
ne proximi commoti.

59. Scias fundum animæ no-
stræ esse situm nostræ felicitatis.
Ibi divinus DOMINUS nobis mani-
festat miracula. Ibi nos immer-
gimus & nos quasi perdimus in
mari immenso infinitæ ejus bo-
nitatis, in qua stabiles & immo-
biles manemus. Ibi residet in-
comparabilis fruitio animæ no-
stræ

stræ & eminens ac amabilis quies. Anima humilis & resignata, quæ pervenit ad hunc fundum, jam nihil aliud quærit, quam ut pure placeat DEO, divinus autem & amantissimus spiritus omnia docet ipsam fravi & vivifica unctione sua.

60. Sunt inter Sanctos Gigantes quidam, qui corporis agrotationem, quæ DEO imprimis curæ est, continua cum tolerantia perferunt. Verum sublime hoc, ac supremum eorum donum est, qui adjuvante Spiritus S. vigore, cum resignatione & patientia cruces internas & externas sufferunt. Genus hoc sanctitatis eo est rarius, quo pretiosius coram oculis DEI. Rari sunt spirituales; qui incedunt hac via, quia pauci sunt in

in mundo, qui totaliter se ipsos abnegent, ut sequantur CHRISTUM crucifixum cum simplicitate, & nuditate Spiritus, per desertas & spinosas vias, nec tamen faciant ad se ipsos reflexionem.

61. Vita abnegata excedit omnia sanctorum miracula, nec cognoscit, viva sit an mortua, perdita, an lucro acquisita; Consentiat, an resistat: hæc est resignata & vera vita, etiamsi vero multo tempore non pervenias ad hunc statum, & videaris tibi ne gressum quidem promovisse, noli eo perturbari; id enim, quod animæ alicui negatum est multis annis, dare ipsi DEUS solet in uno puncto.

62. Qui pati desiderat obligatis oculis, absque solatio DEI aut
Crea-

Creaturarum, nimium jam progressus est, ad resistendum injustis accusationibus, quas contra ipsum afferunt inimici, etiam in maxime tremenda, & interiori desolatione.

63. Homo spiritualis, qui vivit in DEO & per DEUM, mediis in adversitatibus corporis & animæ, interius contentus est; quia crux & afflictiones sunt ipsius vita & deliciæ.

64. Tribulatio magnus est Thesaurus, quo DEUS in hac vita honorat suos; Propterea homines malitiosi bonis sunt, necessarii; & etiam Dæmonia, quæ perniciem nostram procuraturi nos affligunt, & loco mali nobis faciunt maximum bonum, quod imaginari sibi quis posset.

65. Ut

65. Ut vita humana sit DEO accepta, non magis potest esse, absque tribulatione; quam corpus absque anima, anima sine gratia, & terra sine Sole.

66. Vento tribulationis separat DEUS in Area animæ paleam a grano.

67. Quando DEUS crucifigit in intimo animæ, nulla creatura consolari eam potest, quin solatia ipsi sunt graves & amaræ cruces, & si illa bene imbuta est legibus & disciplinis viarum puri amoris, tempore magnarum desolationum & laborum interiorum, non foris quærere debet consolationem inter creaturas, neque cum ipsis lamentari, nec poterit legere libros spirituales, quia hic occultus modus est removendi se a patiendo.

68. Com-

68. Commiserationem merentur animæ illæ, quæ persuadere sibi nequeunt, maximum bonum esse tribulari & pati. Perfecti semper debent desiderare mortem & passionem, morientes semper, & semper patientes. Vanus est homo, qui non patitur; quia natus est ad hoc, ut fatigetur, & patiatur; maxime autem amici & electi DEI.

69. Depone errorem & crede, necessarium esse animæ, ut perveniat ad totalem transformationem cum DEO, ut se perdat, & se abneget suo vivere, sentire, scire & posse; utque moriatur vivens & non vivens: moriens & non moriens: patiens & non patiens; resignans se & non resignans se, nec ad quamquam mentem reflectat.

70. Per-

70. Perfectio eorum, qui
 ipsum sequuntur, non accipit
 splendores suos, nisi per ignem,
 per martyria, dolores, tormen-
 ta, cruciatus & contemptus, qui
 voluntarie sufferuntur. Et qui
 semper habere cupit, ubi pedem
 figat ad quiescendum & non
 transcendit regionem rationis &
 sensus, non intrabit unquam in
 conclave secretum, scientiæ,
 quanquam legendo ejus intelli-
 gentiam primis labris prægus-
 set.

CAP. VIII.

Ejusdem Argumenti.

71. **S**Cias, DOMINUM non se ma-
 nifestaturum esse in anima
 tua, quamdiu non abnegata fue-
 rit in se ipsa, & mortua in sensu-
 bus suis & potentiis. Nunquam
 O ad